

TROUBSKÝ FARNÍ LIST

Milí farníci a všichni spoluobčané a přátelé farnosti Troubska!

Nikdy nemáme jistotu, jak se naplní naše plány a programy, které míváme do detailu naplánované. Co napsat před redakční uzávěrkou, když se dá předpokládat, že až budeme držet v rukou toto číslo Farního listu, mnoho plánů dopadlo jinak a budeme přehodnocovat ty další. Zkouším psát v přítomném čase.

Aktuální je otázka: Jaké byly Velikonoce? Málokdo je asi mohl prožít jako obvykle. Snad těm, kteří je prožívají jen jako svátky jara se mohlo mnohé splnit, čas a příroda se nedá zastavit koronavirem. Nejvíce ochuzení mohou pociťovat ti, kteří obvykle Velikonoce prožívají zvláštními bohoslužbami jako vrchol křesťanského roku. Ti by mohli říci, že Velikonoce nebyly. A zde je nutno opravit výpověď. Velikonoce byly, ale epidemie nás uvedla do situace, kterou bychom si sami nenaplánovali a nezkusili. Samozřejmě za ni děkovat nemůžeme a nechceme. Pokud chceme hledat nějaké pozitivum, tak pak v tom, že jsme si museli zkusit takové osobnější prožívání projevů víry. A to nejdůležitější musíme mít na paměti, totiž, že to nejpodstatnější na Velikonocích se neudálo v kalendářním čase 2020, kdy nás o slavení připravila epidemie, ale už před 2000 lety. Velikonoce tedy ne, že nebyly, ony **jsou** a nikdo a nic nás o ně nemůže připravit, jestliže se nevzdáme jistoty **Zmrtvýchvstání Ježíše Krista**, který nám říká, že nejdeme vstříc smrti, ale životu s ním.

Jak nyní dále? Je zřejmé, že epidemie přinesla velkou změnu mnoha plánů a to natrvalo. A mnohé autority o změně, která má pomoci světu, hovoří. Cituji jednoho lékaře a jeho doporučení pro dnešek: *„Změnit svůj životní styl. ... Můžeme se rozhodnout, zda budeme situaci kolem koronaviru vnímat jako tragédii, či jako příležitost pro změnu životního stylu. Zda to není výzva, abychom otočili pozornost na sebe a své nejbližší, na své tělo a na svou psychiku a snažili se něco změnit.“* Dodal bych **a na svou duši.**

Nesouzní tato volání po změně s vybídkou Popeleční středy na začátku přípravy na Velikonoce - *„Pamatuj člověče, že jsi prach a v prach se obrátíš!“* nebo *„Čiňte pokání – změňte smýšlení – a věřte evangeliu!?”*

Nastalá omezení bychom mohli srovnávat s tím, co prožíval Izraelský národ v Babylonském vyhnanství v 5. století př. Kristem, jak to vyjadřuje v knize Daniel (3. kapitola) modlitba Azariáše, jednoho z vyhnanců: *„Ach, Pane, malými jsme se stali před všemi národy, pokořeni jsme dnes na celé zemi kvůli svým hříchům! Nemáme v tento čas ani hlavu, ani proroka, ani vůdce. Není celopal, žertva, nekrvavá oběť, ani kadidlo, nemáme místo, kam bychom přinesli před tebe své prvotiny a našli milosrdenství. Přijmi nás aspoň pro zkroušenou mysl a pokoru ducha!“*

Mohli bychom si to přeložit asi takto: *Není možnost konat bohoslužby společně v našich kostelích, ale ty, Bože, nejsi daleko, jsi nám blízký natolik, nakolik ti důvěřujeme a zůstáváme ti věrní, nakolik jsem blízcí těm kolem nás.*

V tomto duchu jsme byli povzbuzováni prožívat momentální situaci, dokonce podpořeni luxusem sdělovacích prostředků, skrze které je možno být vtažen do bohoslužebného dění.

Jak nadějeplnou zněla v postní době slova proroků, která je třeba vnímat jako šanci pro budoucnost:

„Vrať se, Izraeli, k Hospodinu, svému Bohu, neboť jsi padl pro svou nepravost. ..., obraťte se k Hospodinu; řekněte mu: Odpusť každou nepravost a laskavě přijmi, když ti budeme obětovat plod svých rtů“. (Oz 14,2..) a „Vraťme se k Hospodinu: on (nás) rozdrásal a on nás uzdraví, on (nás) zranil a on nás obváže! Po dvou dnech nám vrátí život, třetího dne nás vzkřísí, před jeho tváří budeme žít“. (Oz 6,1...)

Kolikrát jsme to v životě slyšeli. Nezní nám to letos nějak přiléhavěji? Téměř jako nový objev? Nechme se oslovit touto **novostí**. Je před námi nová doba, do které potřebujeme Světlo Božího Slova, Světlo Zmrtvýchvstalého.

Požehnané Velikonoce a hodně odvahy s Boží pomocí jít dál přeje

František Koutný
farář

Život ve farnosti: Co se událo

Tradiční **setkání uklízeček farního kostela** se konalo hned 2. ledna, tentokrát už v nových prostorách přízemí fary. Vyzkoušeli jsme poprvé 34 pohodlně sedících u stolu. Dík za obětavou službu.

Tříkrálová sbírka patřila také prvním víkendům, velký dík patří všem organizátorům a koledníkům, zvláště z řad dětí.

Výsledky: Troubsko – 69.530,- Kč, Bosonohy – 72.434,- Kč

Ostopovice – 69.920,- Kč

Závěr prvního týdne nového roku byl ve **znamení vánoční hudby**. **Chrámový sbor** po dvou vystoupeních v hlavních vánočních dnech při mších ve farním kostele přispěl provedením známého díla Jana Jakuba Ryby „**Hej mistře**“ v Orlovně v Bosonohách. Ve farním kostele jsme prožili zastavení u jeslí spolu s cimbálovou muzikou „**Omičan**“. Dobrovolná sbírka při tomto setkání vynesla **8.900,- Kč**. Výnos byl věnován, jak bylo oznámeno při koncertu, na podporu studentů gymnázia v městě Didia v Tanzanii, kde působí jedna česká misionářka. Upřímný dík. Hudební nabídka byla zakončena tradičním Tříkrálovým koncertem skupiny **VOX IUVENALIS** v kapli v Ostopovicích.

K akcím měsíce ledna patří tradiční pohádka v režii společenství Křemílek. Tentokrát byla „**O Slunečníku, Měsíčníku a Větrníku**“ 11. a 12. ledna. Velký dík nadšencům a organizátorům.

Neděle Božího slova – neděle 26. ledna – novinka ustanovená papežem Františkem, odpoledne se konala na faře biblická hodina s výměnou zkušeností s četbou Bible

Tradiční „**Ples v Orlovně**“ se konal 1. února a následný den patřil „Maškarnímu plesu dětí.“

Večer deskových her v pátek 6.3. shromáždil na faře mládež různého věku a před hrami si vyzkoušeli znalosti v Biblickém kvízu.

Den bolesti farnosti bychom mohli nazvat sobotu 7.3., kdy jsme se loučili s náhle zesnulým panem **Ing. Karlem Křivánkem**, o kterém přinášíme samostatný příspěvek.

Koronavirus, dosud vnímán jako mrak, který nás mívá najednou dosáhl i nad naše území a jakoby zastínil slunce. Jeho důsledky, citelná omezení života stále pociťujeme. Ocitli jsme se uprostřed světové karantény, která je přirovnávána světové válce. Vyhlížíme, co z naplánovaných akcí bude možno konat. Pro jistotu je uvádím od začátku května.

Setkání farníků, kteří se starají o úklid kostela

**... A takhle krásně uklidil o. František nové farní prostory po
odchodu uklízacího týmu farního kostela:**

Koncerty CM Omičan a hostů

I v letošním roce probíhaly v době adventní, vánoční a povánoční koncerty CM Omičanu a hostů, v okolních vesnicích. Jelikož se jedná už o třetí ročník, myslím, že můžeme akci nazývat tradiční. Jako každý rok jsme se rozhodli dát celý výtěžek na nějakou dobročinnou akci a protože jedna mladá slečna z Brna (moje kamarádka) odjela na roční dobrovolnou službu do Tanzanie, výběr padl na podporu této činnosti. A o co se tedy jedná?

V chudém tanzanském městečku Didia je střední škola Don Bosco Secondary School. Je založena salesiány, studuje zde a žije zhruba 1 200 chlapců a děvčat. Školné stojí zhruba 12 000 Kč ročně, včetně ubytování a stravy (pro srovnání: najatí lidé na poli si v přepočtu vydělají 35 – 50 Kč za den + oběd). Škola je z velké části naplněna studenty z chudých rodin, které si nemohou dovolit platit tak vysokou částku – často jsou osiřelé nebo jim odešel otec od rodiny.

Během všech koncertů se nám podařilo vybrat 17 733 Kč a na samotném troubuském koncertě, který proběhl 5. 1. 2020, jsme vybrali 8 900 Kč. Velice děkujeme za štědrost a příkládám děkovná dopis ze samotné Tanzanie, který je směřován každému z vás, kteří jste přispěli.

Moji milí dárci,

moc vám děkuji za vaše dary, moc.

Peníze používám, po domluvě s otcem rektorem, především k zaplacení školného (alespoň částečného) pro studenty, kteří by jinak museli se studiem skončit. Jsou to mladí z velmi chudých rodin, často osiřelí nebo z rozpadlých rodin. Jejich vděkem si můžete být jisti. Jsou to dobře vynaložené peníze.

Moc mě těší, když vidím, že není lidem lhostejné, jak se žije chudým někde na druhé polokouli. To je pro mě velké svědectví a povzbuzení.

Přeji vše dobré a požehnané dny

Petra Klašková

Více informací o celé dobrovolné službě si můžete přečíst na adrese: www.dopisyzafriky.cz, či na facebookovém odkazu „Tanzánské kukátko“.

Jana Vlachová

Vzpomínka na otce Václava

(z technických důvodů je tento článek až nyní)

K nedožitým 90-tinám a k 5. výročí odchodu na věčnost.

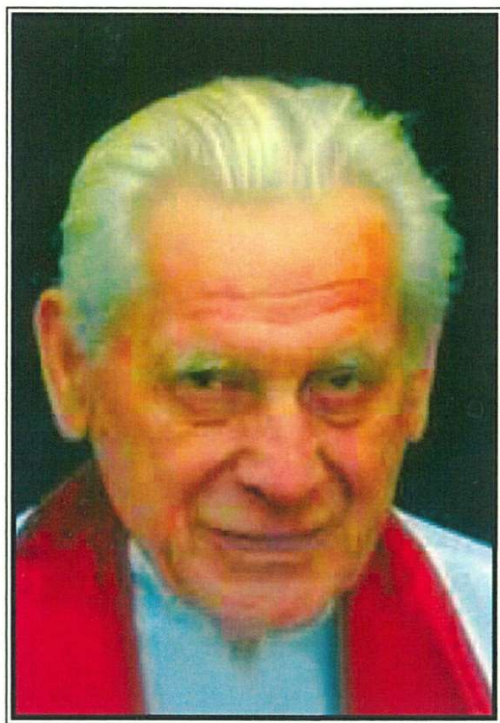
Jeden letní víkend roku 1971 se naše parta asi 30 kamarádů od 15 roků výše pod vedením P. Karlíka a Vojty Cikrlových a pana Václava, tehdejšího studenta teologie, sešla na Brněnské přehradě na podnikové chatě od pana Hamříka, abychom tam strávili sportovní a koupací 2 dny.

Hráli jsme různé hry, volejbal a řádili u vody. Den jsme zakončili táborákem a opékáním špekáčků. Zpívali jsme s kytarami u ohně a nad hlavami nám zářil nádherný úplněk. Byla jasná pozdní noc, když tu si někdo při zpěvu všiml temné siluety na střeše chaty ozářené svítícím měsícem.

Všichni rázem ztichli a vtom se ozvala árie z opery Rusalka – „Měsíčku na nebi hlubokém ...“, zpívaná nepřekonatelnou fistulkou pana Václava. Nad jeho hlavou svítil měsíc a my jsme všichni poslouchali jeho zpěv se zatajeným dechem až do konce. Pak se strhl bouřlivý potlesk a ovace nebraly konce...

I takový dokázal být P. Václav Kamenický, náš kamarád a přítel – pan Václav.

Věra Konečná

P. Václav Kamenický

***3.8.1929 +14.8.2014**

Vzpomínka na Ing. Karla Křivánka

Chci několika pohledy přiblížit člověka, který od nás náhle a nečekaně odešel. Mezi občany Troubska a okolí byl znám pro většinu jako jako odborník na zahradnictví a přírodu. V tomto oboru byl pro několik generací oblíbený učitel, pro kterého byla škola a studenti velkou láskou. Vzpomínám jak prožíval chvíle se školními dětmi na farní zahradě, kdy jim odhaloval taje přírody a popisoval jednotlivé stromy. Jeho syn Martin nám při pohřbu odhalil pohled do zákulisí rodiny, kde se věnoval dětem na způsob skautské výchovy. Jeho pedagogické schopnosti se uplatňovaly už při vedení ministrantů v jeho domovské farnosti v Žebětíně. Rád o tom vyprávěl.

Jako druhé zázemí svých studentských let uváděl poutní místo Vranov u Brna, kde pomáhal s péčí o rozsáhlou zahradu a kde měl zатиší ke studiu, ale také k modlitbě u Panny Marie, kterou velmi uctíval a jejíž věrnou kopii obdržel na památku a doma s úctou uchovával. Zajímal se o historii a religionistiku.

Poslední roky se stala jeho velkou láskou kaple Všech svatých v Troubsku, která v těchto letech prošla generální opravou, kterou s velkou účastí sledoval a lze říci také dohlížel. Jakmile bylo po mnohých letech zavřené kaple možno obnovit pravidelné bohoslužby, staral se o jejich přípravu, úklid a výzdobu kaple a také aktivně při nich asistoval. Říkával, že se vrátil do klukovských let. Často přiblížil účastníkům bohoslužby svatého toho dne, když přinesl ze své sbírky ostatky světce, které během let měl možnost sehnat. Ve volných chvílích prožíval také chvíle u varhan.

Předtím, než byla věž osazena novými zvony – je také kmotrem zvonu Cecilie – a než byl zřízen elektrický pohon zvonů, obnovil ruční pravidelné polední zvonění na dosavadní zvon zvaný Boží chvála. Mnozí slyšeli jeho výklad o historii kaple a její výzdobě. Specialitou kaple je socha Panny Marie, pro kterou během roků byla pořízena garderoba malých šatiček, které mají historickou hodnotu. Sochu právě on oblékal do těchto šatiček podle liturgické doby a pan Křivánek si tuto službu považoval za velkou čest. Nejnovější přírůstek do tohoto šatníku bylo pořízení kroje. Právem jsem nazýval pana Křivánka nejen kostelníkem, ale kurátorem – pečovatelem kaple.

Ještě jeden „domov“ prožíval pan inženýr Křivánek, který jsme většinou téměř neznali a nestačili se s ním blíže seznámit. Tím je:

Vojenský a špitální Řád sv. Lazara Jeruzalémského. Je to mezinárodní katolický rytířský řád, od dob křížáckých válek působící pod ochranou královského domu Francie. Hlavním posláním Řádu sv. Lazara je ochrana katolické víry a pomoc všem, kteří si sami pomoci nedovedou (nemocným, vězněným, pronásledovaným, zajatcům...). Při naplňování těchto charitativních úkolů může s plným respektem spolupracovat také s křesťany ostatních vyznání a všemi lidmi dobré vůle. Pan inženýr v tomto řádu dosáhl postavení s titulem „rytíř“. V tomto ohledu nám ho přiblížil jeden z kolegů řádu při pohřebním rozloučení, které proběhlo za účasti mnoha těch, kteří ho měli rádi.

O řádu je možné najít mnoho informací na internetu. Je mi osobně líto, že tyto informace jsme neobjevili a nezískali přímo od něho. Odešel nám nečekaně a možno říci předčasně. Bude chybět nejen v rodině, ale také v naší farní rodině. Každá bohoslužba v kapli v Troubsku bude poznamenána jeho fyzickou nepřítomností. Bude nám jistotou, že nechybí v tom definitivním domově, kde byl přivítán slovy „Služebníku dobrý a věrný, pojd' se radovat se svým Pánem.“ (Mt 25,14 ...)

František Koutný, farář, jménem všech, kteří na něj vděčně vzpomínají

pan Křivánek v troubské kapli

30. výročí svěcení otce biskupa Vojtěcha

31. března jsme si připomněli biskupské svěcení našeho biskupa Vojtěcha, které přijal z rukou olomouckého arcibiskupa Františka Vaňáka.

Narodil se 20. srpna 1946 v Bosonohách. Ke studiu na Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu do Litoměřic byl přijal v roce 1971. Od roku 1976 do roku 1982 působil jako duchovní v Jaroměřicích nad Rokytnou, v Jihlavě, ve Znojmě, ve Slavkově, ve Velkých Němčicích a Starovicích.

V letech 1982-90 vykonával funkci prefekta, později rektora v Kněžském semináři v Litoměřicích. 14. února 1990 byl papežem Janem Pavlem II. jmenován v pořadí již 13. sídelním biskupem brněnské diecéze.

**Otec biskup na návštěvě v rodné farnosti při příležitosti 240 let
posvěcení farního kostela**

Koronavirus, víra a my

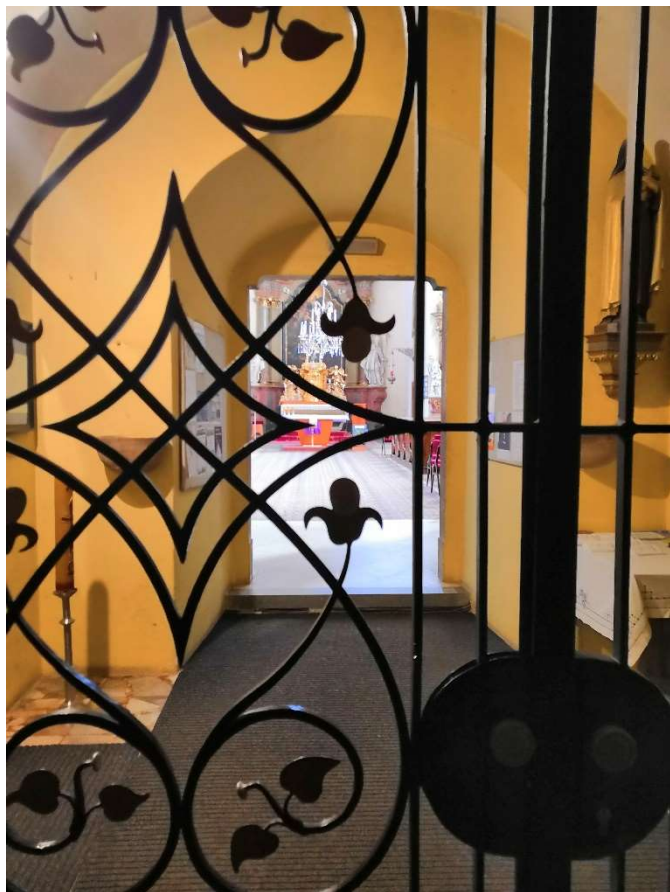
Milí farníci,

dovolte, abych Vás všechny cestou Farních listů ve své premiéře pozdravil a připojil následující krátkou úvahu na aktuální téma pandemie koronaviru. Chvíli mi trvalo, než jsem našel odvahu zde přispět, ale vnitřní hlas byl nakonec silnější. Je pro mne naprosto fascinující sledovat, jak se život na Zemi i v naší zemi během kratičkého času neuvěřitelně zklidnil. Jak se všechno to spěchání a honění za vším hmotných stalo tak málo cenné. Jak se postupně víra v korunu mění na víru ve skutečné hodnoty a v něco co je nad námi. Nejznámější českých kuchař Zdeněk Pohlreich k současné dramatické situaci trefně poznamenal, že mejdan skončil a sáhneme si na dřeň. Nabízí se však otázka, jestli mejdan byl potřeba, jestli jsme dávno neměli být pokornější, skromnější a věřící, tak jak nám po sedm let poctivě tlumočí zástupce Boha na zemi papež František. Povšiml jsem si, že od vyhlášeného stavu nouze nás přestala příroda trápit přírodními živly v různých podobách, počasí nabralo jarní kurz a příroda jakoby, se zklidnila s námi. Zkusme to celé přijmout jako poselství a až to situace dovolí, vrátit se moudřejší do kostelů, nikoliv na další mejdan.

Pevné zdraví všem

Milan Švejda

Farní kostel v době koronavirové

Život ve farnosti: Co se chystá (snad)

- 1.5. – pouť k sv. Peregrinovi v Ořechově – 15:00
- 4.5. – sv. Florián – 18 hod. mše v kapli v Bosonohách
- 8.5. – farní pouť na Vranov – 14:30 mše sv.
- 9.5. – pouť pro donátory do Žarošic (mše sv. v 15 hod.)
- 10.5. – poutní mše sv. v Bosonohách – 10:00
- 11.5. – (nebo 18.5.) přednáška Nový Zéland
- 16.5. – hody v Popůvkách – ca. 16:00 požehnání stárkům u kaple
- 17.5. – hody v Popůvkách, mše sv. v 10 hod.
- 31.5. – slavnost Soslání Ducha sv., hody Troubsko

- 7.6. – 1. sv. přijímání dětí – 9:00
- 11.6. – Slavnost Těla a Krve Páně (Boží Tělo) – čtvrtek 18:00 mše sv.,
pak eucharistický průvod obcí
- 21.6. – hody v Ostopovicích, mše sv. v 10:00 hod.
- 24.6. – sv. Jan Křtitel – mše sv. v kapli v Ostopovicích
- 26.6. – táborák na farní zahradě – 19:00

- 15.8. – sobota – Slavnost Nanebevzetí Panny Marie, mše sv. v 9:00
hod
- Staré hody Troubsko ca 16:30 – požehnání stárkům v kapli

- 13.9. – neděle – farní den na faře v Troubsku, mše sv. v 10:00 hod na
farní zahradě, následuje program

Duchovní obnova – rok Bible – četba Bible

To je aktivita, která provází farnost od začátku kalendářního roku. Mnozí se připojili k programu přečíst Bibli za jeden rok. Všichni by měli vzít vážně pozvání k četbě Bible, byť ne tak náročnou formou. Vždyť duchovní obnova musí vyvěrat z **osobního setkání s Božím slovem.**

Obnova interiéru farního kostela s výhledem do roku 2029, která dala impuls k obnově duchovní, dá brzy o sobě znatelně vědět. První etapou bude zvyknout si na budoucí uspořádání kostelních lavic, aby se daly obsazovat z obou stran. Zdánlivá nevýhoda podstatně užší uličky v důsledku přinese v nových lavicích (v budoucnu) minimálně o jedno místo navíc. Podrobnosti projektu budou předloženy v blízké době.

Zpřístupnění farního kostela – mříž v předsíni kostela umožní, aby kostel byl otevřen. Rozumí se tím odemknutí vstupních dveří přes den a otevření vnitřních dveří kostela, aby byl výhled do interiéru na svatostánek. Vstupní dveře je potřeba za sebou při odchodu zavřít, aby se do kostela nezatoulala nějaká zvířátka. Předpoklad zahájení tohoto provozu od Velikonoc.

Obdobně je v plánu zpřístupnění **kaple v Troubsku** po osazení mříže v zádveří.

**Barevné provedení sochy sv. Jana Nepomuckého do kaple v
Popůvkách**

Interiér kaple v Popůvkách – návrh

Návrh počítá s umístěním sochy sv. Jana Nepomuckého na čelní stěnu jak byl dosud. Bude na jednodušším podstavci, který bude tvořen zároveň malým svatostánkem. Hlavní změnou bude barevnost sochy. Návrh je na samostatném obrázku. Čelní stěna kaple bude tvořena mozaikou. Pro sezení budou zhotoveny dřevěné lavice. V kapli již začaly práce na dokončení interiéru, předpokládáné dokončení do podzimu tohoto roku.

Povídka

Je těžké pochopit smysl a tajemství smrti. Může nás napadnout, že nic nemá smysl, když všichni jednou zemřeme. Strach ze smrti je součástí lidské přirozenosti a smrt je nedílnou součástí našeho života. Smrtí svého Syna Ježíše nám Bůh řekl, že nás miluje. Ježíš zemřel na kříži za naše hříchy a otevřel nám cestu do nebe.

Sedm slov

V horkém odpoledni stoupá po prašné cestě skupina poutníků. Putují do Jeruzaléma na velikonoční svátky. Zkušení starší muži Ezdráš a Elias již vědí, že na ně budou v Jeruzalémě čekat příbuzní, připraví jim příjemnou koupel, posedí s nimi u dobré večeře, budou vyprávět o všem, co se za rok ve městě událo. Na jejich novinky se doma těší manželky obou mužů, které nemohou tak dalekou cestu vykonat. Ezdráš a Elias jdou velmi pomalu. Cestu znají, zabloudit nemohou. Putují tudy již mnoho let. Jestli jim dá Hospodin zdraví a dobré nohy, půjdou do Jeruzaléma i další rok.

Povídají si. Slyšeli mnoho zajímavostí, které do jejich domovů přinesli obchodníci přicházející s karavanami, a některé byly opravdu neuvěřitelné. „Jistě se i k vám, milý Ezdráši, donesla zvěst, že nějaký muž, který se snad jmenuje Ježíš a pochází z Nazareta, křísí mrtvé?“ Elias se usmál a čekal, zda mu tuto zvěst přítel potvrdí. „Ano, slyšel jsem o tom. Vzkřísil svého přítele Lazara (*Bible, Jan 1,43-44*), také dceru vysoce představeného synagogy, Jaira (*Bible, Mt 9,24-26*), ale víš, kolik už takových zaříkávačů bylo. Člověk nesmí všemu věřit.

Chrám v Jeruzalémě se stavěl čtyřicet let a on řekl, že ho postaví za tři dny. (*Bible, Jan 2,19*) Tak vidíš, snílek a kouzelník!“

Oba muži již vystupují na poslední pahorek, těší se, že uvidí chrám a nádheru Jeruzaléma. Náhle je upoutá nečekaná podívaná.

Na pahorku se rýsují tři kříže.

Oba se zastaví a nevěřícně hledí. „Eliasi, to není možné, s první hvězdou začínají naše svátky, nyní je poledne za námi, a jestli mají být tito ukřižovaní do večera mrtví, musí si vojáci s prací pospíšet. Teprve je přibíjejí, ten křik, lomoz, pláč a naříkání, to není příjemná kulisa k našemu usebrání. K čemu jsme přišli, kdo jsou ti křižovaní, že se s jejich smrtí nepočká?“ Ezdráš i Elias kráčejí se zvědavostí v očích, i v srdci, k výjimečné scéně. Než dojdou, už jsou všichni tři odsouzení upevnění na křížích. Ten vlevo i ten vpravo křičí a proklínají své matky, i svět.

Muž uprostřed těžce oddychuje. Každým výdechem se snaží něco říci. V blízkosti kříže stojí skupinka lidí. Podpírají ženu, snad matku toho uprostřed, která svou přítomností trpí s ukřižovaným.

Elias a Ezdráš se bojí římských vojáků, nechtějí na sebe svým chováním upozornit a dát najevo, že by snad znali některého z odsouzených.

Velitel vojska přijíždí na koni, cestu davem mu klestí zbrojnoši, v ruce nad hlavou třímá tabulku. Dva pochopové ji upevní nad ukřižovaným uprostřed.

„Ezdráš, čti, co je tam napsáno,“ prosí Elias, „moje oči tak daleko nevidí a chtěl bych vědět, koho křížují.“ Ezdráš opatrně přistoupí do blízkosti kříže.

Čte: „Ježíš Nazaretský, král židovský.“ Nevěřicně kroutí hlavou, toho muže chtěl Ezdráš o Velikonocích vyhledat, poprosit ho o uzdravení synovce Nathana, slíbil to Nathanovým rodičům. A zatím? Ne, to není možné. Muž na kříži se nadechne a silným hlasem volá: **„Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“** (*Bible, Lk 23,34*) Ezdráš a Elias slyší hlas, ne to není obyčejný lidský hlas, to je dunění země. A komu má být odpuštěno – jim, těm, kteří mu působí šílenou bolest, mně? Lotr vlevo mu ještě zlořečí, ale ten vpravo prosí Ježíše, aby na něho vzpomněl, až zemře.

Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.“ (*Bible, Lk 23,43*) Ezdráš a Elias jsou plni údivu. Nebe může slibovat jenom Bůh. Pochybnosti o ukřižovaném sílí. Muž na kříži se zadívá na ženu, která tiše pláče, a zvolá: **„Ženo, hle, tvůj syn!“** (*Bible, Jan 19,26*) a očima se zadívá na mladíka po jejím boku. „Tak přece je to jeho matka,“ šeptají si oba přihlížející. Náhle se pod nimi zachvěla země. Hlas, který slyší, je vyrvaný z hrudi a přece mu oba rozumějí. **„Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“** (*Bible, Mk 15,34*) Čas běží velmi pomalu, odsouzení trpí bolestí, posmíváním, nezájmem a vedrem. Jediný nádech a výkřik: **„Žízním!“** (*Bible, Jan 19,28*) Má ukřižovaný ještě právo na pomoc, na vodu, na utišení žízně, když stejně zemře? Má! Až do konce svého života bude Elias slyšet toto slovo. Ne žížeň po vodě, ale po milosrdenství a soucitu.

Elias ví, že je účasten něčeho velikého, on, Žid, potomek Abrahámův, je plný pochybností. Odsouzencův pohled mění jeho srdce. Než se probere ze svých myšlenek, slyší hlas hromu, ví, že to není bouře, to volá nyní už ukřižovaný, který má jméno Ježíš: **„Dokonáno jest.“** (*Bible, Jan 19,30*) Hrůza zachvacuje všechny přítomné. Slunce tmavne, zvedá se vítr, který cloumá kříži, Ježíš z poledních sil vykřikne: **„Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.“** (*Bible, Lk 23,45*) Ezdráš padá na kolena.

Nathane, drahý synovče, vše je ztraceno. Nedostál jsem slibu. Tma, zima a strach. Přihlížející i vojáci tápou, křičí a v panice hledají úkryt. Hrůza celého pekla přešla po této zemi v jediném, nečekaném okamžiku.

Je ticho, Elias a Ezdráš stojí před křížem. Děsivá scenerie je přikovala k zemi. Nejsou schopni se hnout z místa. Tma ustupuje šeru. Slunce nesvítí. Kopyta koní přetnou ohlušující ticho. Vojáci spěchají sejmut mrtvé z křížů. Ten na prostředním kříži je mrtvý, odsouzeným po levici i pravici přetnou z milosti kosti na nohou.

Konec! Vedle Ezdráše a Eliase stojí zahalený bohatý muž. Může vzít tělo mrtvého Ježíše a pohřbít je. Odvaha mu dovolila zajít k Pilátovi pro povolení. (*Bible, Lk 23,52*)

Vojáci, ještě strnulí hrůzou minulých okamžiků, snímají Kristovo tělo z kříže. Jeho matka je blízko. Poslední objetí mrtvého těla. „Matko, trpíš za nás, za mne, za celý svět.“ Kde se u Ezdráše berou soucitné myšlenky?

Ezdráš vidí, jak si Elias tajně utírá oči. Ezdráš, to jsou slzy srdce, které vytryskly, když na vás pohleděl Ježíš z kříže. Pomalým krokem jdou oba muži do města. Musí naplnit literu Zákona a zůstat na svátky ve městě. Příbuzní už čekají na jejich příchod. I oni tuší, že se dnes v jediném okamžiku stalo něco mimořádného. Za tři dny uslyší, že byla zlomena moc Zla.

Oslava Velikonoc skončila. V nedělním ránu vychází skupina poutníků z Jeruzaléma. Ezdráš a Elias jdou mezi posledními. Opět míjejí kopec nad městem, v duchu prožívají okamžiky pátečního dne. Ezdráše tíží nesplněný slib. Vycházející slunce oslňuje poutníkům zrak. Nebe je azurově modré, příroda chystá příjemnou cestu.

Náhle protne celý obzor obrovská, oslepující záře – nebo blesk? Nebeské znamení? Lidé padají k zemi. Je veliké ticho. Na malý okamžik utichly hlasy ptáků. Ezdráš a Elias vystrašení opatrně vstávají z prachu a s ostatními poutníky se vydávají k domovu. Než dospějí až do cíle, předejde je karavana, uslyší o prázdném hrobě (*Bible, Lk 24, 1-6*) ukřižovaného, neuvěřitelným zázrakem vzkříšeného Ježíše a cestou jim přichází naproti otec uzdraveného synovce Nathana.

Mgr. Marie Kubová

Bůh v mém životě

Milí farníci, chtěli bychom se pokusit zavést novou rubriku: ***Jak zasáhl Bůh do mého života.*** Určitě každý z vás zažil Boží milost, ať už velmi výraznou, nepřehlédnutelnou nebo letmou, kterou si člověk uvědomí až po určité době. Vzpomínejte a pište!

Boží dar

S manželem jsme čekali čtvrté děťátko. Velmi jsme se s našimi dětmi těšili na nový přírůstek. Po povinném odběru krve však lékař konstatoval, že je vše špatně, abychom se objednali do nemocnice na ukončení těhotenství. Jelikož jsme tuhle možnost odmítli, následoval půlroční maraton – odběry plodové vody, odběry krve plodu, celkem 18x plodová voda a 25x krev budoucího miminka. Zpočátku jsme cítili ze strany lékařů lehké opovržení: „Co si myslí, že tím dokážou, lékařská věda nepřipouští v tomto případě zdravé dítě.“

Postupně však ledy praskaly a s naším ošetřujícím lékařem jsme si vytvořili přátelský vztah. Naše víra v Boží milosrdenství se naplnila narozením zdravé holčičky. Cítila jsem se jako královna, když za mnou přišel veškerý lékařský personál, v čele panem primářem, který nebyl ani vidět za obrovskou kyticí. Svoje přání uzavřel slovy: „Nedovedeme si to vysvětlit! S manželem jsme však věděli své: Boží láska je nekonečná!

Psala jsem v množném čísle, neboť můj manžel mi při veškerých odběrech a vyšetřeních stál vždy po boku. Díky!!!!!!!

Jana

Modlitba s papežem

Úvodní modlitba:

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa Ti v něm přináším své modlitby, práci, radosti i utrpení. Duch Svatý, který vedl Ježíše ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

Úmysly:

DUBEN

V Vysvobození ze závislostí – Modleme se, aby všichni lidé trpící pod vlivem závislostí našli potřebnou pomoc i ty, kdo by je doprovázeli.

N Za ty, kteří podlehli závislosti na drogách, alkoholu, cigaretách, pornografii nebo internetu

– ať pod ochranou blahoslavené Mlady najdou cestu ke svobodě.

KVĚTEN

E Jáhni – Modleme se, aby jáhni, věrní službě Slova a chudým, byli pro celou církev živým znamením.

N Za kněze, řeholníky a řeholnice – ať na přímluvu sv. Radima je dostatek Božích služebníků i dalších lidí, kteří rádi nasazují svůj život pro Krista a službu druhým.

ČERVEN

E **Cesta srdce** – Modleme se, aby ti, kdo trpí, skrze pronikavý dotek Ježíšova Srdce našli životní východisko.

N **Za dar moudrosti pro studenty** – ať pod ochranou blahoslaveného Hroznatý mladí nacházejí pravý smysl života a nechají se vést Duchem Svatým.

I křesťané se rádi baví

Rady našich biblických postav v době koronaviru:

„Často si myjte ruce!“ (Pilát Pontský)

„Nezdravte se políbením!“ (Jidáš Iškariotský)

„Nedotýkejte se navzájem!“ (Máří Magdaléna)

„Neztrácejte hlavu!“ (Jan Křtitel)

„Noste roušku!“ (Veronika)

Misionář jde pralesem a narazí na hladového lva. Nebohý kněz honem neví, co dělat, a tak se pomodlí: Otče, vdechni tomuto lvu křesťanského ducha. Lev zvedne hlavu k nebi a zbožně pronese: Požehnej, Pane, tyto dary...

Ježíš okouzluje dav obvyklými zázraky. Všichni mu tleskají a vyvolávají Ho. V jednu chvíli přistoupí k jednomu chudákovi, položí mu ruku na hlavu a praví: „Ty, vstaň a chod!“ A on nic. „Bratře, říkám Ti vstaň a chod!“ Ale muž se nehýbe. Petr nenápadně přistoupí k Mistrovi a upozorní Ho: „Pane, vždyť není chromý, ale hluchý“...

Dobrá a špatná zpráva pro faráře: Dobrá zpráva-dnes jste pokřtil v řece sedm lidí. Špatná zpráva – dva Vám uplavali.

Pravidelné bohoslužby ve farnosti Troubsko

Úterý – 18:00 – Bosonohy – kaple
Středa – 18:00 – Ostopovice – kaple
Čtvrtek – 18:00 – Troubsko – kaple
Pátek – 18:00 – Troubsko – farní kostel
Neděle – 7:30 a 9:00 – Troubsko – farní kostel

Kontakty farnosti Troubsko

Římskokatolická farnost Troubsko
Úzká 30/4 664 41
Troubsko

Tel: 547 227 053 (fara naproti kaple)

web: <http://farnost.troubso.cz/>

farář: Mons. František Koutný, mobil: 603 597 155

STATISTIKA FARNOSTI

Křty

11.1. 2020 – Sebastian Navrátil

Benjamin Navrátil

8.2. - Monika Františka Bučková

8.2. - Ema Skopalíková

22.2. - Emilie Anna Stará

Viktorie Anna Tereza Valeská

1.3. - Eliška Havlíčková

Pohřby

25.1.2020 – Josef Ruber

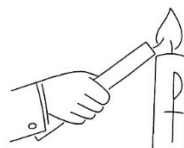
27.2. - Luboš Beránek

7.3. - Ing. Karel Křivánek

18.3. - Bohumil Sojka

28.3. – Marie Bučková

2.4. – Jan Čoupek

VELIKONOCE 2020

Redakční rada: Mons. František Koutný,
rodina Feitova
e-mail: farniradatroubsko@centrum.cz
Určeno pouze pro vnitřní potřebu farnosti.

